

[Arbejdsministeren]

Det er ikke regeringens opfattelse, at fremsættelsen af lovforslag L 186 kan bruges som eksempel på, at regeringen ikke bakker op om aftalesystemet på arbejdsmarkedet. Direktivet om varsling fra 1975 og ændringsdirektivet af 24. juni 1992 er jo begge minimumsdirektiver, som ikke hindrer medlemslandene i at gå videre, end hvad landene er forpligtet til at gennemføre. Regeringen mener, jf. regeringsgrundlaget »En ny start«, at der i forbindelse med gennemførelsen af direktivændringen er behov for yderligere forbedringer, som kan sikre, at der bliver råd til reelle forhandlinger mellem virksomhedens ledelse og medarbejderne, og at Arbejdsformidlingen får reelle muligheder for at iværksætte relevante arbejdsmarkeds- og uddannelsesinitiativer. Der er tale om en lov, der giver en bedre beskyttelse end direktivet, men loven er subsidiær i forhold til kollektive overenskomster, som har tilsvarende forpligtelser som efter loven.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget oplyst, at arbejdsmarkedets parter har deltaget i en arbejdsgruppe, som skulle forberede lovforslaget. I grundlaget for arbejdsgruppens arbejde indgik dagsordenen fra 28. januar 1992 med opfordringen til regeringen om at gennemføre de forbedringer, som nu er medtaget i L 186. Af arbejdsgruppens rapport, som jeg har sendt til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, fremgår det, at arbejdsmarkedets parter ikke kunne blive enige om et fælles lovudkast.

Til spørgsmålet om foreneligheden mellem L 186 og den af Folketinget den 30. november 1993 vedtagne dagsorden vil jeg gerne sige, at regeringen ikke ser nogen uoverensstemmelse mellem dagsordenen og lovforslaget. Alle fire partier i regeringen stod bag den dagsorden, og regeringen agter naturligvis at efterleve de opfordringer, der står i dagsordenen. Regeringen finder, at det ville være helt urimeligt at læse dagsordenen sådan, at den skulle være til hinder for, at vi i Danmark går videre end de minimumskrav, der følger af EU's direktiver.

Endelig vil jeg gerne sige, at regeringsgrundlaget »En ny start« blev offentliggjort den 22. januar 1993, og at regeringens ønske om at gennemføre bedre varslingsregler i tilfælde af større afskedigelser og virksomhedslukninger således var kendt længe før vedtagelsen af Folketingets dagsorden af 30. november 1993.

Spm. nr. S 773

Til *arbejdsministeren* (25/2 94) af:

Kirkegaard (KF):

»Vil ministeren oplyse, om det er den procedure for implementering, som regeringen har valgt ved implementering af Rådets direktiv af 24. juni 1992 om varsling ved kollektive afskedigelser, regeringen har i tankerne, når den så ofte i begejstrede vendinger lovpriser muligheden for at implementere EF-direktiver om arbejdsmarkedsforhold gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter i stedet for lovregulering, og er det den procedure, regeringen fremover vil anvende ved implementering af kommende EF-direktiver om arbejdsmarkedsforhold?«

Begrundelse

Regeringen har reelt gennem fremsættelse af L 186 (forslag til lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang) umuliggjort implementering af det i spørgsmålet nævnte direktiv gennem aftaler, der kan tilfredsstillende begge aftaleparter.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 772).

Spm. nr. S 774

Til *arbejdsministeren* (25/2 94) af:

Kirkegaard (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvordan det vil være muligt for arbejdsmarkedets parter at indgå en for begge parter tilfredsstillende aftale om implementering af EU-direktiver om arbejdsmarkedsforhold, hvis regeringen i Folketinget fremsætter et lovforslag, der skal implementere direktivet, og som i sit indhold er mere vidtgående end direktivet?«

Begrundelse

Der tænkes i spørgsmålet på implementering af Rådets direktiv af 24. juni 1992 om varsling ved kollektive afskedigelser i relation til regeringens lovforslag nr. L 186 (lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang).

(Besvaret sammen med spm. nr. S 772).